



## PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 60,  
półrocznie 18 Mk., Kr. 33  
kwartalnie 9 Mk., Kr. 16.50.

## ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 Mk., półrocz-  
nie 24 Mk., kwartalnie  
12 Mk.

# MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.  
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

## OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz drobno-  
go pisma (petit) po tek-  
ście 1 mk.

Numer pojedynczy:  
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

## DZIAŁ URZĘDOWY.

## ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zaprowadzenia sądów doraźnych w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie.

Rozporządzeniem z dnia 27 listopada 1918 r. L. 701 prez. zaprowadziła Polska Komisja Likwidacyjna na całym obszarze Galicji sądy doraźne dla zbrodni morderstwa, rabunku, podpalenia, tudzież dla zbrodni gwałtu publicznego, popełnionych przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności. Takie same zarządzenie z mocą obowiązującą dla okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie wydał rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1918 r. L. 18 pr. Tymczasowy Komitet Rządzący we Lwowie dla zbrodni morderstwa, rabunku i podpalenia.

Celem ujednostajnienia stworzonego temi zarządzeniami stanu rzeczy uchylam oba wyżej wymienione rozporządzenia i zaprowadzam w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości na podstawie § 430 obowiązującej na obszarze b. zaboru austriackiego procedury karnej w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie sądy doraźne dla zbrodni morderstwa, rabunku, podpalenia i dla przewidzianych w § 85 obowiązującej w b. zaborze austriackim powszechnej ustawy karnej, zbrodni gwałtu publicznego, popełnionych przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go po myśli § 431 procedury karnej.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Wojciechowski.

Warszawa, dnia 14 maja 1919 r.

## ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa we wszystkich lasach prywatnych w powiecie lubelskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28/II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dn. 5/III 1919 r., poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski” Nr. 63 z dn. 18/III 1919 r.) — po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie drzewa ściętego i stojącego na pniu w zębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw lasnych we wszystkich lasach prywatnych w powiecie lubelskim położonych.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lasów lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zębów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski” Nr. 63 z dn. 18/III 1919 r.).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 14 maja 1919 r.

## ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa okragłego i obrobionego w składzie prywatnym przy tartaku Welmana we wsi i gminie Zaklików w powiecie Janowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dnia 5, III, 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski” Nr. 63 z dnia 18 III 1919 r.), po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie drzewa okragłego i obrobionego w składzie prywatnym przy tartaku Welmana, we wsi i gminie Zaklików w powiecie Janowskim położonym.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela tartaku we wsi i gminie Zaklików lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski” Nr. 63 z dnia 18 III 1919 r.).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 14 maja 1919 r.

## ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie mianowania powiatowych zarządców państwowych.

W uzupełnieniu rozporządzeń z dn. 31 marca i 18 kwietnia 1919 r. w przedmiocie ustanowienia Urzędu Czasowego Dzierżaw Przymusowych oraz powiatowych zarządców państwowych („Monitor Polski” Nr. 74 z dn. 1 kwietnia 1919 r. i Nr. 88 z dn. 17 kwietnia 1919 r.), mianuję zarządcami państwowymi: na pow. Będziński: p. Lucjana Hornowskiego; na pow. Janowski: p. Stanisława Miłkietta; na pow. Kolski: p. Stanisława Jakowicza na miejsce p. Kazimierza Koszutskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany; na pow. Koniński: p. Józefa Jastrzębskiego; na pow. Krasnostawski: p. Mieczysława Szmurło na miejsce p. Michała Filceka, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany; na pow. Makowski: p. Jerzego Bogusławskiego; na pow. Mławski: p. Ignacego Zielińskiego; na pow. Opoczyński: p. Włodzimierza Arczyńskiego;

na pow. Pińczowski: p. Stefana Gielniewskiego na miejsce p. Tadeusza Morysińskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany; na pow. Radomski: p. Witolda Bronikowskiego, na miejsce p. Bolesława Nowakowskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany; na pow. Radzyński: p. Józefa Zameckiego na miejsce p. Józefa Trąbcezyńskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;

na pow. Rawski: p. Feliksa Placheckiego; na pow. Sandomierski: p. Stanisława Tylkę; na pow. Turecki: p. Henryka Gackiego na miejsce p. Mirona Niesiołowskiego, który jednocześnie zostaje ze stanowiska tego odwołany;

na pow. Łęczycki: p. Michała Wolszczana na miejsce p. K. Stankiewicza, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

w/z.

(—) Z. Chmielewski,

Warszawa, dnia 12 maja 1919 r.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA TECHNICZNA dla geometrów, wykonywujących roboty miernicze przy pracach, prowadzonych przez Urzędy Ziemskie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

(Ciąg dalszy).

Art. 59. Opisywać na pierworysie należy:

a) tuszem czarnym:

długości boków poligonów obwodowego i związkowych, wszelkie domy i ich podstawy, numery stanowisk w poligonach obwodowym i związkowych, kierunek dróg, nazwy rzek, jezior, uroczysk i kultur (rośl, las, łąka i t. d.), nazwy wsi oraz litery gruntów sąsiednich, które według tych liter opisywać na marginesie planu;

b) tuszem czerwonym:

długości boków nowych poligonów, wymienionych w art. 58 p. c 2, oraz w art. 84, numery punktów tych poligonów, wszelkie miary na poligonach, otrzymane z gruntu, za pomocą których projekt był wniesiony na grunt, numery własności nowych działów;

c) tuszem niebieskim:

numery własności starych parcel i odsyłacze do rachunku powierzchni i wartości starych działek według klas gruntu.

U w a g a: Przy opisywaniu wogóle trzymać się zasady, że wszelkie miary piszą się tym kolorem, jakim są wykreślone linie, do których się one odnoszą.

Art. 60. Kąty poligonów, azymuty boków, oraz współrzędne punktów poligonowych wnosić według ich numerów odpowiednimi kolorami do osobnej tablicy na marginesie planu. Jeżeli przy jednym punkcie było zmierzono kilka kątów, to wnosić je do tablicy pod odpowiednim numerem w polu. Użyć pomocy przez wschód, południe i zachód.

Art. 61. Ogólną powierzchnię obliczać ze współrzędnych, powierzchnie starych parcel możliwie z pomiarów na gruncie, zaś powierzchnie innych działek (różnych użytków poszczególnych klas i innych) geometrycznie lub za pomocą sprawdzonego planimetru, obwodząc je nie mniej, niż po 2 razy, i bacząc, iżby wyniki z dwóch obwodów różniły się od siebie nie więcej, niż o dwie podziałki liczydła; za powierzchnię brać średnią arytmetyczną z wyników poszczególnych obwodów.

U w a g a: Powierzchnie starych parcel można obliczyć z planu tylko wtedy, gdy wspomniane parcele nie przedstawiają długich, wązkich pasów, lecz inne nieprawidłowe figury.

Art. 62. O ileby można było powierzchnie innych poszczególnych działek obliczyć bezpośrednio z pomiarów na gruncie, to temu sposobowi oddawać bezwzględnie pierwszeństwo.

Art. 63. Obliczanie powierzchni poszczególnych konturów winno postępować od ogółu do szczegółów w następujący sposób: 1) cały obszar należy rozbić na kilka większych kompleksów (zespołów), powierzchnię każdego kompleksu obliczyć geometrycznie dwoma różnymi sposobami, lub za pomocą planimetru, obwodząc ją conajmniej 3 razy; 2) w granicach każdego kompleksu obliczyć powierzchnię poszczególnych parcel, zaś w ich granicach — szczegółów.

Różnica pomiędzy ogólną powierzchnią F i sumą powierzchni kompleksów nie powinna przewyższać  $\frac{1}{1000}$  F, zaś pomiędzy powierzchnią kompleksu i sumą powierzchni parcel  $\frac{1}{100}$  F, a szczegółów wewnątrz parcel  $\frac{1}{100}$  F. W razie otrzymania większej różnicy obliczenia należy powtórzyć.

Dopuszczalne różnice rozrzucić na poszczególne kontury proporcjonalnie do ich powierzchni.

Art. 64. Jeżeli  $\frac{1}{100}$  obliczanej powierzchni jest mniejszą od wartości jednej podziałki planimetru, to przed obwodem należy skrócić ramię planimetru, lub obliczną działkę wykreslić w większej skali.

Art. 65. O ile w poszczególnym wypadku nie będzie powzięta inna odnośna decyzja, powierzchnie starych parcel, stanowiących jeden numer tabeli likwidacyjnej, obliczać jako jedną całość, powierzchnię zaś oddzielnych posiadłości w granicach tego numeru obliczać na podstawie prawnych aktów podziału wspomnianego numeru tabelowego.

Art. 66. Wszelkie obliczenia wykonywać w miarze metrycznej, lecz ostateczne wyniki obliczenia po-

wierzchni poszczególnych posiadłości oraz powierzchni ogólnej zamieniać na morgi nowo-polskie.

Art. 67. Sporządzać rachunek powierzchni i wartości starych parcel według klas gruntu, podług ustalonego wzoru.

Art. 68. Jeżeli za podstawę do obliczania powierzchni nowych działów zostanie przyjęty sprawdzony siatki plan, lub na mocy uchwały gromadzkiej tabela likwidacyjna, to granic starych parcel nie zdejmować, na pierworsie nie wykreślać, zaś ich powierzchnię brać z rejestru pomiarowego wspomnianego planu lub z tabeli. — Wtedy w operacie pomiarowym do pierworsu należy dołączyć wspomniany plan lub odpis tabeli.

Art. 69. Pierworsy nie kolorować.

VII. Sporządzanie projektu komasacji lub parcelacji.

Art. 70. Ostateczny projekt komasacyjny lub parcelacyjny wykreślać wyłącznie na sporządzonym zgodnie z niniejszą instrukcją pierworsie; starymi planami można posługiwać się (art. 24) tylko przy sporządzaniu pierworsu.

Art. 71. Jeżeli zgodnie ze szkicem projektu, winny być przeprowadzone nowe drogi, to projektować je wcześniej, niż poszczególne parcele.

Art. 72. Potem projektować linie, odcinające całe grupy parcel, a w otrzymanych w ten sposób większych działach odcinać dopiero poszczególne parcele.

Art. 73. Poszczególne parcele projektować zgodnie ze szkicem projektu (art. 71) w następujący sposób:

- a) w odpowiednim miejscu pierworsy wykreślić parcele, której formie odpowiadałaby zasadom komasacji, a powierzchnia byłaby w przybliżeniu równa żądanej powierzchni;
- b) obliczyć powierzchnię wykreślonej parceli i porównać ją z żadaną powierzchnią;
- c) dodać lub odjąć odpowiedni odcinek, nie psując przytem formy parceli;
- d) znów obliczyć powierzchnię otrzymanej parceli i jeżeli różnica pomiędzy nią i żadaną powierzchnią f. nie przewyższa  $\frac{1}{1000} f$ , uważać parcelę za sprojektowaną; w przeciwnym razie powtarzać wyżej wskazane czynności, póki wynik nie będzie pomyślny.

Art. 74. Jeżeli przy projektowaniu za pomocą planimetru  $\frac{1}{1000}$  powierzchni projektowanej parceli jest mniejsza od wartości jednej podziałki planimetru, to taką parcelę projektować osobno w większej skali, przenosząc już gotowy wynik na plan.

Art. 75. Jeżeli powierzchnia ostatniej parceli okaże się większa lub mniejsza od różnicy r. pomiędzy ogólną powierzchnią i sumą powierzchni reszty parcel więcej, niż o  $\frac{1}{1000} r$ , to projektowanie należy powtórzyć.

Art. 76. Po wykreśleniu projektu komasacji czy parcelacji należy obliczyć na pierworsie kąty i linie, niezbędne dla wprowadzenia projektu na grunt; obliczeń tych dokonywać w miarę możliwości za pomocą współrzędnych.

Art. 77. Wniósłszy otrzymane wyniki w odpowiedni dziennik pomiarowy, można przystąpić do wyznaczania zaprojektowanych parcel na gruncie.

#### VIII. Wprowadzenie projektu na grunt.

Art. 78. Na gruncie, tak jak i na planie wyznaczać najpierw linie, odcinające całe grupy działów, a dopiero w granicach tych linii odcinać oddzielne działki.

Art. 79. Wyznaczanie nowych linii rozpoczynać od punktów i linii założonych na komasowanym lub parcelowanym obszarze poligonów.

Art. 80. Jeżeli początek lub koniec wyznaczonej linii nie trafia na żaden z punktów koligonu, lecz znajduje się na jednym z jego boków, to należy mierzyć krótszą część tego boku dwukrotnie oraz obydwie kąty nowej linii ze wspomnianym bokiem, bacznie, by ich suma różniła się od  $180^\circ$  nie więcej, niż o  $2''$ .

Art. 81. Jeżeli wyznaczana linia ma załamania, tyczyć ją: mierząc kąty i boki, a otrzymaną odchylkę rozrzucić na gruncie w ten sposób, jak to się robi na planie. Wspomniana odchylka nie powinna przewyższać  $\frac{1}{1000} p$ . (p. — długość wyznaczonej linii łamanej).

Art. 82. Jeżeli wyznaczana linia na gruncie jest nachylna do poziomu pod kątem większym od  $2^\circ$ , to mierzyć ją z powiększeniem na pochyłość.

Art. 83. Na załamaniach granic nowych działów zabijać pale, jak w art. 11, a po przyjęciu projektu komasacji przez uchwałę ostateczną stawiać słupy takie, jak w art. 6, tylko o 0,5 metra krótsze, zakopując je w ziemię na 1 metr głęboko. Nowe między winny być na gruncie przeorywane dwiema skibami na siebie.

Art. 84. Przy wprowadzeniu projektu na grunt kąty i linie należy mierzyć w ten sposób, aby cały komasowany lub parcelowany obszar mógł być rozbity na oddzielne poligony zamknięte, w granicach których poszczególne działki mogłyby być wyznaczone tylko za pomocą taśmy bez użycia kątomiaru.

Art. 85. Wyniki pomiaru kątów i linii przy wyznaczaniu nowych działów na gruncie wnosić do tego samego dziennika pomiarowego, w którym były

zapisane dla nich dane, otrzymane z planu, i bezpośrednio pod odpowiednim kątem i długością. Linii, aby zawsze łatwo było je porównać.

(Dokończenie nastąpi).

### INSTRUKCJA \*)

dla lekarzy i urzędników urzędów i punktów sanitarno-obyčajowych.

#### Art. 1

W celu walki z chorobami wenerycznymi i nierządami, znajdującymi się na terytorjum dawnej Kongresówki 14 Urzędów Sanitarno-Obyczajowych i 90 punktów sanitarno-obyčajowych czyli punktów badań prostytutek. Urzędy Sanitarno-Obyczajowe istnieją: w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Częstochowie, Będzinie, Płocku, Kielcach, Kaliszu, Radomiu, Siedlcach, Piotrkowie, Włocławku, Pabjanicach i Łomży.

Punkty badań znajdują się w każdym mieście powiatowym, w miastach fabrycznych i miasteczkach większych.

Na czele urzędów sanitarno-obyčajowych stoją lekarze naczelni, na czele punktów lekarze sanitarno-obyčajowi, którymi mogą być lekarze powiatowi, ich pomocnicy, lekarze miejscy, lub lekarze specjalnie mianowani.

#### Art. 2.

#### O b o w i ą z k i.

Do obowiązków lekarzy urzędów sanitarno-obyčajowych i lekarzy, badających prostytutki — oraz osoby, szerzące zaraz weneryczną, należy w danym okręgu lub okolicy całokształt walki z chorobami wenerycznymi i ich źródłami.

#### Art. 3.

Dla osiągnięcia celu, wymienionego w art. 2, — lekarze obowiązani są:

- 1) dokonywać oględzin osób, oskarżonych o szerzenie chorób wenerycznych,
- 2) dokonywać oględzin zapobiegawczych osób, uprawiających nierząd zawodowo,
- 3) zachęcać do leczenia szpitalnego lub ambulatoryjnego osoby chore wenerycznie,
- 4) prowadzić leczenie prewencyjne w okresie syfilisu utajonego osób, zawodowo uprawiających nierząd,
- 5) leczyc ambulatoryjnie w odpowiednich przychodniach chorych wenerycznych,
- 6) przesyłać przymusiwo do leczenia szpitalnego osoby, uprawiające nierząd zawodowo, znajdujące się w zarazliwym okresie choroby,
- 7) w braku innych specjalistów prowadzić w miastach większych szpitale dla prostytutek, ewentualnie oddziały weneryczne szpitali ogólnych,
- 8) przestrzegać, aby badania mikroskopowe wydzielin były wykonywane jaknajśramniej i sprawdzać osobliście preparaty drobnowodzowe, przygotowane przez mikroskopistki,
- 9) przesyłać sprawozdania z działalności urzędu raz na miesiąc Wydziałowi zwalczania chorób wenerycznych i skórnych w Ministerstwie Zdrowia Publicznego, a kopię dyrektorowi okręgowemu Urzędu Zdrowia,
- 10) współdziałać z Władzami odpowiednimi w zwalczaniu handlu żywym towarem, nierządu oraz wszelkich źródeł chorób wenerycznych.

#### Art. 4.

Dla zapobiegania chorobom wenerycznym lekarze sanitarno-obyčajowi są obowiązani do:

- 1) uświadamiania osób, zgłaszających się, o znaczeniu chorób wenerycznych i sposobach zapobiegania im:
  - a) przez pouczanie ich,
  - b) przez rozdawanie przepisów i broszur,
  - c) przez współdziałanie w zakładaniu odpowiednich instytucji społecznych (filij Tow. walki ze zwyrodnieniem rasy, nierządami i chorobami wenerycznymi, filij Tow. Hygienicznego, Ochrony Kobiet i t. d.),
  - d) przez wygłaszanie lub urządzanie odczytów odpowiednich dla osób chorych i zdrowych,
- 2) do zakładania a) przychodni (ambulansów) i doradni odpowiednich w porozumieniu z zarządami komunalnymi i kasami chorych oraz do zakładania b) przystani czasowych, gdzie znajdowałyby przyletek kobiety zatrzymane na miejscu i c) przystani stałych, ewentualnie zakładów wychowawczych dla młodzieży zaniechanej, dokąd przekazywano by osoby miłodziane i pragnące wejść na drogę pracy uczciwej, do czasu wychowania ich, ewentualnie uzdolnienia do wykonywania normalnej pracy zarobkowej,
- 3) do wpływania na osoby chore, mogące stać się źródłem zarazy dla otoczenia, aby poddawali się izolacji i leczeniu w zakładach odpowiednich, ewentualnie w takich warunkach, aby nie mogły szerzyć zarazy.

#### Art. 5.

Dla zwalczania nierządu i roztracania zgłosz nad osobami, które są obowiązane leczyc się i dozorcu do oględzin przymusowych, lekarze mają przydzielonych do pomocy urzędników i urzędniczek sanitarno-nadzorcze, którzy pozostają całkowicie pod ich władzą i kierunkiem

\*) W dniu 12 grudnia 1918 roku p. Minister Spraw Wewnętrznych, rozkryciem z Nr. 2457, wyraził zgodę co do przejścia urzędów dawnej policji obyczajowej, przeniemywanych na urzędy sanitarno-obyčajowe, przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

#### Art. 6.

Do obowiązków urzędników i urzędniczek sanitarno-nadzorczych należy:

- 1) ratowanie z nierządu osób małoletnich, początkujących lub pragnących wrócić do pracy normalnej,
- 2) pośredniczenie, aby osoby pomienne były przekazywane na wychowanie odpowiednim instytucjom społeczno-wychowawczym,
- 3) ułatwianie, aby ofiary nierządu były uwolnione od zależności i wyszły stręczycieli i handlarzy żywym towarem,
- 4) aby były zamykane wszelkiego rodzaju domy publiczne, służące do uprawiania nierządu, a wogóle stręczyciele, pośrednicy i agenci handlu żywym towarem, byli przekazywani władzom policyjnym i sądowym,
- 5) pilnowanie, aby osoby, uprawiające nierząd, zgłaszały się do okresowych oględzin lekarskich, a osoby takie, chore wenerycznie, były skierowywane do leczenia odpowiedniego.

Do spraw pozostających w związku z badaniem sanitarnym policja komunalna nie ma żadnej ingerencji i odsyła je do urzędów i punktów Sanitarno-Obyczajowych. Wszystkie sprawy o charakterze kryminalnym, zarówno jak i o zakłócenie porządku publicznego przez osoby, uprawiające nierząd zawodowo, — pozostają terenem działalności policji komunalnej i sądów.

Wyjątki stanowią miejscowości, gdzie brak urzędów i punktów sanitarno-obyčajowych. W nich policja komunalna przekazuje sprawy nierządu zwykłym urzędnikom sanitarnym ogólnym, a gdzie ich niema, w przypadkach nagłych, sama ingeruje, lecz o środkach zastosowanych niezwłocznie zawiadamia najbliższy urząd lub punkt sanitarno-obyčajowy, ewentualnie sanitarny.

#### Art. 7.

#### P R A W A.

Lekarze naczelni urzędów sanitarno-obyčajowych przedstawiają do nominacji i uwolnienia wszystkich urzędników, pracujących w danym urzędzie; służbę niższą mianują i zwalniają osobiście; sanitariuszki są mianowane przez dyrektora okręgowego urzędu zdrowia, na przedstawienie lekarza powiatowego i lekarza urzędu sanitarno-obyčajowego. Urzędnicy sanitarno-nadzorczy są przedstawiani do nominacji n. Dyrektorowi okręgowemu Urzędu Zdrowia, na uprzednim porozumieniu i zebraniu poufnych referencji od policji i przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości. Lekarzy oraz zarządzających sekcjami sanitarno-nadzorczeni zatwierdza Minister Zdrowia Publicznego, na przedstawienie Dyrektora okręgowego Urzędu Zdrowia. Temu ostatniemu kandydatów przedstawia lekarz powiatowy.

#### Art. 8.

Lekarze naczelni urzędów sanitarno-obyčajowych miast, będących siedzibą dyrektorów okręgowych Urzędów Zdrowia (Warszawy, Łodzi, Lublina etc.), mają prawo zasiadać w Radach Okręgowych Urzędów Zdr., a lekarze innych miast w Powiatowych Radach Zdrowia i znosić się bezpośrednio z dyrektorem okręgowym Urzędu Zdrowia, ewentualnie lekarzem powiatowym, którzy są ich bezpośrednimi zwierzchnikami. Komunikowanie się z innymi władzami państwowymi i komunalnymi dokonywa się za pośrednictwem lekarzy powiatowych do czasu wydania nowych przepisów. W razie potrzeby, lekarz sanitarno-obyčajowy może porozumiewać się z miejscowymi przedstawicielami policji, sądownictwa etc., zgodnie z Art. 27. instrukcji niniejszej.

#### Art. 9.

Lekarze naczelni większych urzędów sanitarno-obyčajowych mają prawo:

- a) wydawać po uprzednim porozumieniu się ze swoją władzą przełożoną regulaminy dla urzędników z uwzględnieniem warunków miejscowych oraz instrukcji niniejszej,
- b) podawać do wiadomości podwładnych urzędników regulaminy im nadsyłane.

#### Art. 10.

Wszyscy urzędnicy (czki) urzędów sanitarno-obyčajowych mają prawo zwracać się o pomoc przy wykonywaniu swoich funkcji do Urzędów policji komunalnej.

#### Art. 11.

Wszyscy urzędnicy (czki) urzędów sanitarno-obyčajowych korzystają z praw urzędników państwowych. Urzędnicy (czki) sanitarno-nadzorczy są mianowani prowizorycznie do czasu poznania ich uzdolnień oraz wartości osobistej. Okres pracy prowizorycznej trwa rok.

#### Art. 12.

#### ORGANIZACJA.

Urząd sanitarno-obyčajowy, na czele którego stoi lekarz naczelny, składa się z dwu sekcji: Sanitarno-lekarskiej i Sanitarno-nadzorczej. W miastach: Warszawie i Łodzi kierownikami Sekcji sanitarno-lekarskiej są specjaliści lekarze, ordynatorzy starsi. W miastach: Częstochowie, Lublinie i w Zagłębiu Dąbrowskiem będą oni mianowani w miarę potrzeby; w innych urzędach sekcje sanitarno-lekarskie podlegają bezpośrednio lekarzom naczelnym.

#### Art. 13.

Na czele sekcji sanitarno-nadzorczej, jako zarządzający, w miastach większych stoi prawnik lub osoba o wykształceniu administracyjno-prawnym, która kieruje czynnościami urzędników sanitarno-nadzorczych, zgodnie z art. 6.

#### Art. 14.

W punktach sanitarno-obyčajowych badania osób, uprawiających nierząd, wykonywać mogą lekarze powiatowi lub ich pomocnicy, ewentualnie lekarze miejscy, mający do pomocy jednego urzędnika sanitarno-nadzorczego i sanitariuszkę-pielęgniarkę. Lekarze powiatowi i ich pomocnicy w punktach tych nie otrzymują wynagrodzenia dodatkowego, lecz tylko fundusz na utrzymanie biura i lekarstwa.

UWAGA. Zgodnie z dekretem w przedmiocie państwowej zasadniczej ustawy sanitarniej, skarb ostateczny

może podnosić do 50% wydatków na walkę z nierządami i chorobami wenerycznymi, a co najmniej 50% mają obowiązek ponosić związki komunalne (art. 2 i 5).

W miastach, gdzie liczba prostytutek nie przekracza 10, znajdują się tylko jeden urzędnik (czka) sanitarno-nadzorczy, który musi jednocześnie spełniać inne funkcje sanitarne (opieka nad dziećmi, inspekcja mieszkań itd.).

#### Art. 15.

Pomocnicza służba sanitarno-lekarska w urzędach sanitarno-objazdowych składa się z sanitariuszek, mikroskopistki, oraz posługi mieszczącej. W punktach badań prostytutki czynności mikroskopistki — urzędniczki spełniać może jedna i ta sama osoba.

#### Art. 16.

Liczba urzędników, pracujących w Urzędach sanitarno-objazdowych, jest przewidziana w preliminarzu budżetowym na każdy rok. Zwiększenie liczby urzędników może być dokonane po uprzednim przedstawieniu i umotywowaniu potrzeby przez lekarza naczelnego urzędu Sanitarno-Objazdowego i zaopiniowaniu przez Dyrektora okręgowego, ewentualnie lekarza powiatowego oraz po zatwierdzeniu wniosku jego przez Ministra Zdrowia Publicznego.

#### Art. 17.

##### BADANIA.

Badania chorej wenerycznej powinny być uzupełniane przez badania mikroskopowe wydzielin (na krętki błędy i dwoniki rzeżączki). W tym celu w każdym urzędzie sanitarno-objazdowym powinien znajdować się mikroskop oraz odczynniki, niezbędne do badań.

#### Art. 18.

Badania lekarskie powinny:

- 1) uwzględniać metodę badania ginekologicznego (wziernikowanie i badanie dwurzędne);
- 2) specjalnie uwzględniać cewkę moczową, z której, jak i z szyjki macicznej, powinna być zbierana wydzielinna za pomocą szpadelki lub pipety specjalnej. Pożądanym jest badanie urologiczne (uretroskopem);
- 3) uwzględniać badania krwi i przysyłać ją do pracowni Wassermanowskich (Warszawa, Łódź etc.);
- 4) uwzględniać badania gonokoków metodą Gramma, oraz wyszukiwać krętki błędy.

#### Art. 19.

Wszystkie osoby zgłaszające się do badań po raz pierwszy oraz osoby młodociane, poniżej lat 17-tych, są badane w oddziałach specjalnych, ażeby nie stykały się z osobami i nierządnicami. Pierwsze badanie ich jest bezpłatne, dokonywane przez lekarzkę, a zawsze w asyście kobiety (sanitariuszki, posługaczki etc.).

#### Art. 20.

Wszystkie osoby, zgłaszające się na badanie do urzędów sanitarno-objazdowych, są oglądane bezpłatnie.

Na pobieranie opłaty w przypadkach wyjątkowych musi zezwolić Minister Zdrowia Publicznego.

#### Art. 21.

##### KOMISJA DO SPRAW NIERZĄDU.

Komisja do spraw nierządu składa się z lekarza, jako przewodniczącego, 2-ech delegatów instytucji społecznych o charakterze pokrownym działalności (patrz art. 4. I. (c), lub Rady Miejskiej. W razie nieobecności jednego delegata, może ją zastępować urzędniczka. Instytucje wysyłają delegatów na zaproszenie lekarza naczelnego.

#### Art. 22.

Zadanie Komisji polega na rozprawy oskarżeń o uprawianie nierządu i szerzenie chorób wenerycznych oraz spraw o zwalnianie z dozoru przymusowego. Oskarżenie referuje urzędnik do spraw sanitarno-nadzorczych.

#### Art. 23.

Przymusowym oględzinom lekarskim poddawają osoby, uprawiające nierząd zawodowo, t. j. sprzedające się wielu osobnikom w krótkich odstępach czasu (w ciągu tego samego dnia lub tygodnia); osoby, uprawiające nierząd zawodowo w razie choroby muszą być leczone w szpitalach dla prostytutek, a w braku ich w oddziałach specjalnych.

#### Art. 24.

Osoby chore na rzeżączkę ostrą (6 tygodni od zarażenia, lub posiadające dwoniki w wydzielinie), oraz osoby chore na syfilis jawny (wykitywy na skórze lub błonach śluzowych) muszą być obowiązkowo leczone w zakładach zamkniętych. Nierządnie w ciągu pierwszych 5-u lat od czasu zarażenia się syfilisem muszą zgłaszać się do ogledzin lekarskich częściej i poddawać leczeniu zapobiegawczemu, rtięciowemu i salwarsanowemu. Osoby, uprawiające nierząd zawodowo, znajdujące się w ostatnich miesiącach ciąży, powinny być otoczone specjalną opieką lekarską i poddawane energicznemu leczeniu. Należy dążyć do zakładania przytulików lub przystani stałych, gdzieby kobiety chore wenerycznie, pozostające w ostatnich okresach ciąży, znajdowały schronienie.

Zwalniane są od przymusowych ogledzin lekarskich:

Osoby, które:

- a) wychodzą za mąż,
- b) znalazły zajęcia, dające im utrzymanie,
- c) wogóle wszystkie prostytutki, pragnące wrócić do życia normalnego,

jeżeli są one jeszcze chore, to po zwolnieniu powinny przychodzić do przychodni dla leczenia w oddziałach specjalnych, lub też muszą być umieszczane w zakładach specjalnych szpitali ogólnych.

Wszystkie fakty, podane przez prostytutki w chwili zwalniania od ogledzin przymusowych, muszą być

sprawdzone dyskretnie przez urzędnika (czkę), który (a) jeszcze w ciągu 3 miesięcy rozciąga dozór nad daną osobą. W razie, jeśli ustalone zostanie, że dana osoba zajmuje się w dalszym ciągu nierzędem, należy ją ponownie poddać przymusowym oględzinom lekarskim.

#### Art. 25.

Porządek postępowania z osobami zatrzymanymi powinien być następujący:

Osoby zatrzymane, jako podejrzone o uprawianie nierządu, powinny być umieszczane w przystaniach czasowych, a nie w więzieniach lub aresztach. W tym celu powinny się znajdować 1 lub 2 pokoje (dla początkujących i zawodowych prostytutek), gdzie mogłyby przetrwać lub przespacerować noc pod dozorem urzędniczki. Rano odbywa się badanie lekarskie, a następnie sprawa idzie do Komisji dla spraw nierządu.

#### Art. 26.

Instancją odwoławczą od postanowień Komisji jest Dyrektor Okręgowego Urzędu Zdrowia. Odwołanie się może nastąpić w przeciągu 2 tygodni od daty orzeczenia Komisji. Skargę należy wnieść do Komisji, która niezwłocznie przesyła ją wraz z aktami odnośnymi do instancji odwoławczej. Głos decydujący w Komisji ma przewodniczący i delegatki, ewentualnie osoby je zastępujące. Odrębny urzędnik (czka) prowadzi protokół i przesyła kopje jego do Dyrektora Okręgowego Urzędu Zdrowia. Porządek posiedzeń Komisji jest następujący:

1) zreferowanie sprawy przez Zarządzającego Sekcją lub urzędnika sekcji Sanitarno-Nadzorczej wobec osoby oskarżonej o zawodowe uprawianie nierządu,

2) zapytanie przewodniczącego: ile osoba oskarżona ma lat, gdzie i z kim mieszka, czym się zajmuje, czy miewa stosunki z wielu osobami, czy oddaje się za pieniądze;

3) wyjaśnienie osoby oskarżonej,

4) zapytanie delegatek,

5) ostatnie słowo oskarżonej.

Po ukończeniu badania osoba oskarżona wychodzi, odbywa się narada i zapada wyrok. W razach wątpliwych wydanie wyroku odraża się dla zebrania dowodów.

Przewodniczący podczas prowadzenia sprawy daje baczność, aby usuwać wszystko, co nie pozostaje w związku ze sprawą, i nie pozwala się odzywać w sposób drażliwy lub uchylający komukolwiek, zarówno w kierunku uniewinniającym, jak i obciążającym.

#### Art. 27.

Rady Okręgowych Urzędów Zdrowia i Rady Powiatowe.

Lekarze urzędów sanitarno-objazdowych miast, gdzie istnieją okręgowe urzędy zdrowia (Warszawa, Łódź etc.), biorą udział w Radach okręgowych zdrowia, a innych miast w radach powiatowych zdrowia, gdzie poruszają wszystkie sprawy, pozostające w związku ze zwalczaniem chorób wenerycznych i ich źródeł etc.

Zgodnie z Art. 8, instrukcji niniejszej lekarze urzędów sanitarno-objazdowych mogą bezpośrednio porozumiewać się i naradzać w sprawach, dotyczących nierządu i chorób wenerycznych, dla wszczęcia wspólnej akcji zarówno z przedstawicielami policji państwowej, sądownictwa, wojska, wreszcie Ministerstwa Ochrony Pracy i Opieki Społecznej, jak i z przedstawicielami (kami) instytucji społecznych, samorządowych i lekarzami.

#### Art. 28.

##### Prostytutki i ich mieszkania.

Osoby małoletnie, poniżej lat 17-u, uprawiające nierząd, zostają przekazywane rodzicom, ewentualnie specjalnej opiece instytucji społecznej. Badania ich, zarówno, jak leczenie powinno się odbywać oddzielnie od prostytutek starszych.

Lekarze sanitarno-objazdowi obowiązani są pouczać osoby chore, jak się mają zachowywać, aby uniknąć zarażenia, przez udzielanie wskazówek i praktycznych objaśnień ustnych, urządzanie odczytów, rozdawanie broszur etc.

Osoby, uprawiające nierząd zawodowo, obowiązane są posiadać komplet zabezpieczający, który składa się:

- 1) ze strzykawki,
- 2) proszku nadmanganianu potasu,
- 3) 5% roztworu protargolu,
- 4) 15% maści kalomelowej,
- 5) 3-eh zabezpieczników (kondony),
- 6) wazeliny,
- 7) krolpomierza i
- 8) waty.

Poza tym kobieta powinna posiadać stołeczek z miednicą, zwany konikiem, czyli bidet, oraz skrapiacz (trygator).

Do wyżej wzmiankowanego kompletu dodają się przepisy odpowiednie, opracowane przez Wydział Zwalczania chorób wenerycznych i skórnych Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

#### Art. 29.

Osoby, uprawiające nierząd zawodowo, mogą mieszkać we dwie razem. Mogą one posiadać służącą, przez nie opłacaną. Nie wolno im zamieszkiwać domów, będących siedzibą lub siedzibami bezpośrednio z zakładami naukowymi, koszarami wojskowymi, oraz w pobliżu kościołów i miejsc zebrania publicznych.

W jednym domu wolno im zajmować tylko jedno

mieszkanie. Najsurowiej zabrania się nierządnicom (kom) stania na rogach ulic, oraz chodzenia po jednym ich odcinku tam i z powrotem.

Wszystkie domy publiczne, służące do uprawiania nierządu, powinny być natychmiastowo zamknięte. Pod nazwą domu publicznego należy pojmować mieszkanie, zajęte przez więcej niż dwie prostytutki, oraz wszystkie mieszkania, posiadające specjalnych gospodarzy lub gospodynie, wynajmujące lokal, lub utrzymujące osoby, uprawiające nierząd.

#### Art. 30.

##### PRZEPISY OGÓLNE.

1) Urzędy Sanitarno-Objazdowe pozostają w stałym kontakcie z Urzędem Policji Państwowej i Prokuratury.

2) Sprawy o zakłócenie porządku i spokoju publicznego oraz wszystkie przestępstwa kryminalne, dokonane przez prostytutki, należą do kompetencji policji. Sprawy zgłaszania się do ogledzin lekarskich i leczenia zarazy wenerycznej podlegają wyłącznie urzędowi sanitarno-objazdowym.

3) Sprawy, tyżące się afkiosów, stręczycieli, handlarzy żywym towarem, w razie wykrycia ich przez Urzędy Sanitarno-Objazdowe są przekazywane Sądowi.

4) Sprawy domów publicznych, wykrywanych przez Urzędy Sanitarno-Objazdowe, są przekazywane do wykonania (zamknięcia domów publicznych, pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej) władzom policyjnym i sądom.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Janiszewski.  
Warszawa, 4 kwietnia 1919 r.

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

### Z Prezydium Rady Ministrów.

Na posiedzeniu w dniu 13-ym maja b. r. rozpatrywała Rada Ministrów sprawę przekazania pod zarząd Ministerstwa Rolnictwa i D. P. wszystkich gruntów skarbowych, znajdujących się dotąd pod zarządem wojskowym, sprawę zatwierdzenia wzoru rejestru fundacji oraz upoważnienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego do zakupu za granicą towarów, potrzebnych dla aprowizacji sanitarnej.

Wydział Prasowy Prezydium Rady Ministrów komunikuje:

O powołaniu do życia urzędów mieszkaniowych, referentów do spraw mieszkaniowych i inspekcji mieszkaniowych.

#### Urzędy mieszkaniowe.

W Kaliszu urząd mieszkaniowy został zorganizowany w dniu 7 marca. Urząd składa się z pięciu osób.

Dotychczasowa działalność Urzędu. — Uchwały:

1) zwrócić się do magistratu, by przy zatwierdzeniu planów domów były uwzględniane potrzeby szerszych warstw ludności, mianowicie by były budowane mieszkania 1 i 2 pokojowe z kuchniami,

2) by plany przeróbek mieszkań na sklepy nie były zatwierdzane,

3) zwrócić się do komisarza Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej o celne udzielenia lokalu dla chwilowego pomieszczenia osób powracających z Prus i innych bezdolnych;

4) nakazać właścicielom zgłaszanie do Urzędu mieszkań wolnych i wynajętych i wywieszanie w bramach domów tablic z wykazem wolnych mieszkań, z podaniem liczby pokoiów i ceny za lokale,

5) przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia skład osobowy Urzędu Rozjemczego.

W Siedlcach na posiedzeniu Magistratu i Prezydium Rady Miejskiej w dniu 25 kwietnia czynności inspektora mieszkaniowego, czasowo powierzono jednemu z ławników.

Referenci do spraw mieszkaniowych zostali powołani w Łomży, Brzezinach, Łęczycy, Turku, Wieruszowie (pow. Wieluński).

Inspekcje mieszkaniowe zostały zorganizowane: w Brzeżnicy, Pajęcznie — pow. Radomskiego;

w Brdowie, Babisku — pow. Kolskiego;

w Włodowicach, Żarkach — pow. Będzińskiego;

w Kaźmierzu — pow. Łódzkiego;

w Turku — pow. Tureckiego;

w Wieruszowie — pow. Wieluńskiego;

w Słupcy — pow. Słupckiego;

w Bieżuniu — pow. Sierpeckiego.

### Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Odnosnie do ogłoszonego w dziale urzędowym niniejszego numeru rozporządzenia w sprawie sądów doraźnych w obrębie Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie, M. S. W. zaznacza, co następuje:

Uchylone rozporządzenia Polskiej Komisji Likwidacyjnej i Tymczasowego Komitetu Rządzącego różnią się od siebie pod względem zbrodni, poddanych sądownictwu doraźnemu. Tymczasowy Komitet Rządzący zaprowadził sądy doraźne dla zbrodni morderstwa, rabunku i podpalenia. Polska Komisja Likwidacyjna zaś także dla zbrodni gwałtu publicznego, popełnionych przez złośliwe uszkodzenie cu-

dziej własności. Ponieważ zakres działania obu rzesznych władz nie był pod względem terytorjalnym ściśle ustalonym, zaczęły się zwłaszcza w środkowej części Galicji nasuwać wątpliwości co do tego, które rozporządzenie należy stosować. Stan ten utrudniał oczywiście należytą działalność sądów doraźnych i wymagał jej jednolitego uregulowania.

Utrzymanie w mocy nadzwyczajnych zarządzeń w interesie bezpieczeństwa publicznego w Galicji jest na razie jeszcze nieodzowne, wobec często powtarzających się w kraju naruszeń publicznego porządku prawnego, a zwłaszcza wobec powszechnie znanych, ubolewani godnych wypadków zbrodniczego naruszenia bezpieczeństwa życia i mienia spokojnych mieszkańców, które w ostatnich czasach zaszły w szeregu powiatów, a w szczególności w powiecie Rzeszowskim, Kolbuszowskim i Strzyżowskim.

## Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych otrzymało telegraficzną wiadomość od swego delegata, p. A. Więckiego, iż został on wysłany przez rząd socjetycki, na skutek wzięcia Wilna przez nasze wojska, z towarzyszącym mu kapitanem Gasiorowskim i p. Wanke, pod ścisłą i surową strażą wojskową, za granicę Rosji, do Finlandji.

Po wysłaniu p. Więckiego, władze sowieckie dokonały aresztowania całego szeregu Polaków, których zatrzymały w charakterze zakładników. Dotychczas znane są Ministerstwu następujące nazwiska: Arcybiskup Metropolita Edward br. Ropp, Jan Żarnowski, Zofja Żarnowska, Marja Grodzicka, Mierzynski, bracia Churzanowscy, br. Dangel, Barylski.

## Z Ministerstwa Apropowizacji.

W celu wykrycia osób, uprawiających nielegalny handel i spekulację przedmiotami pierwszej potrzeby dla wywołania zwyżki cen, jakoteż wykrycia uprawiających spekulację walorami w zamiarze wywołania sztucznej różnicy kursu oraz nielegalnego różniczkowania walorów dla deprecjacji — przeprowadzono d. 12 maja z Komisarzem Nadzwyczajnym rewizję na czarnej giełdzie w hotelu „Bristol”, przyczem aresztowano 104 osoby i zabrano 1.100.000 marek w markach, rublach carskich, dumskich i kiereńskich oraz walizę z dokumentami, obciążającami sferę paskarską.

Nadmienione wypadki, iż większa część aresztowanych należy do byłych i obecnych klientów Urzędu Walki z Lichwą. Lupa odebrany paskarzom i członkom czarnej giełdy, po przełożeniu, Urząd Walki z Lichwą odesłał dziś do banku.

Urząd Walki z lichwą i spekulacją ogłasza konkurs na tablicę z drzewa, stojącą lub do przymocowania do muru domu, na której mają być stale umieszczane zarządzenia Urzędu oraz spisy zasadzonych przez Urząd paskarzy i lichwiarzy.

Przy tablicy umieszczona ma być dla udogodnienia publiczności skrzynka na listy i zażalenia. Rzeszone tablice będą umieszczane w kilku punktach Warszawy i miast prowincjonalnych.

Warunki konkursu, który zamyka się z dniem 25 maja, przeglądać można w Wydziale handlowo-przemysłowym Urzędu, Przeskok 2, parter, pokój 2, między 2—4 popoł.

Skład sądu konkursowego będzie podany do wiadomości publicznej.

## ROZPORZĄDZENIE OBOWIĄZUJĄCE.

Na mocy dekretu z dnia 2 stycznia r. b. o wprowadzeniu stanu wyjątkowego i w myśl jego rozporządzenia obowiązującego z dnia 4 marca r. b. w przedmiocie pobytu w Warszawie i w pow. Warszawskim osób nienależących do polskiej narodowości i nieposiadających prawa obywatelstwa polskiego, zarządzam, co następuje:

1) Każdy obcokrajowiec, przybyły do Warszawy i pow. Warszawskiego po dniu 15 kwietnia r. b., oraz każdy nowoprzybywający obcokrajowiec, z wyjątkiem osób wchodzących w skład poselstw, konsulatów oraz misji państw „Entente” i neutralnych, obowiązany jest natychmiast po przyjeździe zameldować się w Okręgowym Komisariacie Policji Komunalnej, w którego obrębie zamieszkał.

2) Uwaga: Powyższe nie dotyczy osób, które zarejestrowały się w Biurze Meldunkowym na dworcu Kowelskim, lub w Komisariacie Nadzwyczajnym między 15 kwietnia a 15 maja r. b. i uzyskały prawo pobytu w Warszawie.

3) Rządcy domów, hoteli, pensjonatów i pokoi u meblowanych obowiązani są meldować niezwłocznie w Okręgowym Komisariacie Policji Komunalnej o przyjeździe każdego obcokrajowca.

4) Obcokrajowcy, o ile nie uzyskają należytego

pozwolenia władz na dalszy pobyt, winni opuścić Warszawę w ciągu 5 dni.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze więzienia do 3-ech miesięcy, lub grzywny do trzech tysięcy mar-

rok, z zamianą w razie niezapłacenia na arrest do 3-ech miesięcy.

Komisarz Nadzwyczajny na m. st. Warszawę i powiat Warszawski:

(—) Fr. Anusz.

Warszawa, dnia 15 maja 1919 r.

# SEJM USTAWODAWCZY.

Na posiedzeniu 35-em Sejmu p. Minister Przemysłu i Handlu, Hącia, wygłosił następujące przemówienie:

P. Minister Przemysłu i Handlu. Wysoki Sejmie! Przed niedawnym czasem zakomunikowałem panom Pan Marszałek Sejmowi, że Pan Minister Skarbu przeznaczył z pożyczki, uchwalonej w wysokości 5 miliardów franków, 10 milionów funtów szterlingów na zakupno bawelny. Wniosek ten zmieniamy obecnie.

Pan Minister Skarbu i Minister Przemysłu i Handlu stawiają obecnie nowy wniosek o uchwalenie pożyczki zaciągniętej się mającej 20 milionów f. st. na zakupno wełny i bawelny i na zakupno artykułów technicznych.

Nie jest to jakikolwiek sposób darowizny, nie jest to poważniejsze obciążenie skarbu. Sytuacja przedstawia się obecnie w ten sposób, że przemysłowcy sami mają zakupić wełnę i bawelnę na rynkach zagranicznych, a zatem fraty za te akcepty mają gwarantowane przez Polską Kasę Krajową Pożyczkową. Przemysłowcy są zdania, że na podstawie własnego kredytu państwowego będą mogli osiągnąć potrzebną ilość surowców w celu uruchomienia fabryk. Warunki już są umiowane. Warunki są tak ostrożnie ułożone, że podług wszelkiego prawdopodobieństwa, — podług wszelkich przypuszczeń nie obciążą ta gwarancja w jakikolwiek poważniejszy sposób skarbu Państwa, bo przemysłowcy, którzy chcą korzystać z tej gwarancji państwowej, obowiązują się przyjąć równocześnie w wysokości 10% dalszą gwarancję, to znaczy, że jeżeli jakaś firma korzystała z tej gwarancji w wysokości 100 tysięcy funtów, natenczas w wysokości 10 tysięcy funtów musi dać osobny rewers gwarancyjny, z którego Kasa Pożyczkowa odnosi Bank Polski, skorzysta, w razie gdyby z tytułu tych gwarancji kiedykolwiek Bank Polski został pociągnięty do odpowiedzialności wobec jakiegokolwiek firmy, korzystającej z tego kredytu.

Jeżeli damy na to z tych 20 milionów funtów szterlingów, w poszczególnych wypadkach skarb Państwa poniesie stratę w wysokości 500000 funtów, to strata się rozkłada w wysokości 2,5% pomiędzy tych, którzy skorzystali z tego kredytu. Przyjęte przez przemysłowców 10% maksymalnych strat są tak wysoko obliczone, że z pewną stanowczością twierdzić można, iż jakiegokolwiek strat dla skarbu Państwa nie będzie.

Rzecz ta jest nadzwyczaj doniosła. Jeżeli Rząd zdecydował się wnieść wniosek nagły, to dlatego to uczynił, że już 21 b. m. odczytał statki z bawelną z Nowego Yorku, które mogą być przez naszych przemysłowców zakupione. Jeżeli ta rzecz w tem tempie pójdzie, w jakim mi się spodziewamy, to już w końcu lipca możemy mieć pewne większe zapasy wełny i bawelny i wtenczas możemy uruchomić przemysł włókienniczy.

Naturalnie, że nie tylko myślimy o większych przemysłowcach. Rzecz jest tak pomyślana, ażeby nie tylko dać większym firmom możność za pomocą gwarancji państwowej uzyskania surowców. Każdy przemysłowiec, mały, czy wielki, może skorzystać z tego kredytu, z tej gwarancji państwowej i chodzi o to; ażeby przemysłowcy się zrzeczyli i mogli jako zrzeszenie występować i przedstawiać nam poszczególne ilości, do których każda poszczególna firma ma prawo. Nie wątpię, że wszyscy będą korzystali z tego, tem więcej, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu zarezerwowało dla siebie gotową przedsięwziętą celem rozdania w wysokości 25% według cen, które Ministerstwo po uwzględnieniu wszystkich warunków ustanowi.

Z tych 25% niemożemy uruchomić kilkanaście tysięcy warsztatów tkackich.

Proszę panów usilnie o natychmiastowe przyjęcie ustawy, ze względu na to, że będzie ona czynnikiem dodatnim i pierwszym energicznym krokiem w celu uruchomienia naszego przemysłu włókienniczego, który jest podstawą całego naszego przemysłu.

Posiedzenie trzydzieste siódme.

(Dokończenie).

Pos. Perl wygłasza dłuższe przemówienie i przy końcu w imieniu swego klubu wnosi: Sejm poleca Komisji konstytucyjnej, aby w ciągu 2 tygodni opracowała i przedłożyła Sejmowi: 1) w formie wstępu do konstytucji ogólne zasady, stanowiące podwaliny urządzenia Rzplitej, 2) w formie ścisłych przepisów — konstytucji tymczasowej, t. zn. niezbędne minimum ustaw głównych, dotyczących organizacji władz, ich stosunku wzajemnego, tudzież praw i wolności obywatelskich. Konstytucja tymczasowa będzie obowiązywała do chwili przyjęcia konstytucji całkowitej i stałej.

Dziś tej całkowitej konstytucji układać jeszcze nie można, bo nie znamy granic państwa. Być może, że okaże się potrzeba jakichś sejmów dzielnicowych. Dziś najważniejszą jest troska, aby jak najrychlej zespolić

wszystkie dawne dzielnice i zatrzeć ślady najazdów. Ale to nie znaczy, żeby się odrzucało szeroki samorząd. Bądź co bądź, na to jeszcze czas nie nadszedł, a tymczasem konieczne potrzeba ścisłego sformułowania pewnych zasad i przepisów. Dlatego mówca gorąco poleca przyjęcie powyższego wniosku. (Brawa na lewicy).

Marszałek: Wniosek jest niedopuszczalny. Według art. 31, po pierwszym czytaniu możliwe jest tylko odrzucenie, albo odesłanie do Komisji, bez obrad co do szczegółów.

Pos. Diamand (w sprawie formalnej): Minister prosił, aby Izba zajęła określone stanowisko co do jego przedłożenia. Wniosek p. Perla nie zawiera szczegółów, daje tylko kierunek, w jakim należy prowadzić pracę. Choćby nawet formalnie tak było — a zdaje się, że tak nie jest — to sposób pojmowania rzeczy przez Marszałka utrudniałby należyty wpływ Izby na pracę Komisji. Pierwsze czytanie nie jest tylko sposobnością wygadania się, lecz jest na to, aby Komisja wiedziała, czego sobie Sejm życzy.

Marszałek: Dyskusja w pierwszym czytaniu nie jest bez wartości, bo Komisja może z niej wynieść wrażenie, jak stronniczo zapatrują się na sprawę. Ale moim zdaniem do głosowania takiego dopuścić nie można.

Pos. Perl (w sprawie formalnej). Wniosek, bynajmniej nie jest sprzeczny z regulaminem, nie dotyczy się szczegółów, nie mówi, jakie zasady Komisja ma przyjąć, jest czysto formalny, powiada tylko, czego Sejm chce od Komisji, a jest to jedyny wniosek, który może połączyć cały Sejm, bo nie narusza niczyich przekonań.

Pos. Moezyłowska oświadcza, że stoi na stanowisku swojego klubu w sprawie deklaracji i chce teraz tylko zaznaczyć żądania kobiet. Do tego też nawiązuje dalszy ciąg swego przemówienia.

Pos. Wichliński wywodzi, że prawo konstytucyjne, które Sejm ma uchwalić, nie powinno się opierać na chwilowych, przypadkowych zapatrywaniach, lecz musi być w zgodzie z tem, co tkwi głęboko w duszy narodu.

Pos. Gdyl wystąpił również przeciw deklaracji rządowej.

Pos. Smoła oświadcza, że klub jego dążyć będzie do przyspieszenia opracowania konstytucji. Przypnie, że projekt, złożony przez jego klub, nie jest całkowity i dostateczny.

Pos. Hirschiorna odczytał deklarację swego stronnictwa, domagającą się uznania praw narodowych żydów.

Na tem dyskusja nad deklaracją została wyczerpana. Odesłano ją do komisji. Wniosek pos. Perla odrzucono.

Autonomia narodowa dla kresów południowo-wschodnich.

Po wyczerpaniu porządku dziennego odczytano wniosek nagły pos. Starbka w sprawie zapewnienia autonomii narodowej dla kresów południowo-wschodnich.

Wobec posuwania się wojsk naszych na wschód od Lwowa i zajmowania obszarów, na których, obok ludności polskiej, znajduje się także ludność ruską, wnioskodawca proponuje uchwałę: Sejm wzywa Rząd do niezwłocznego opracowania szczegółowego projektu szerokiej autonomii prowincjonalnej, mającej za pewnik całości temu obszarowi i obu na niej osiadłym narodowościom, ruskiej jak i polskiej, wolności nieczem nieskrępowanej swobody politycznej oraz pełnego rozwoju ekonomicznego, kulturalnego i narodowego. Nagłośno wniosku przyjęto.

Sprawa służby folwarcznej.

Odczytano następnie interpelację posłów: Woznickiego, ks. Starkiewicza i Malinowskiego do Ministrów Ochrony Pracy i Spraw Wewnętrznych w sprawie niewypelnienia przez odpowiednie urzędy uchwalonej przez Sejm ustawy o zatwierdzeniu zarządów między pracodawcami a pracownikami rolnymi. Interpelanci powołują się na rezolucję Sejmową, która postanawia, że nie wolno wydalac służby folwarcznej, dopóki nie wejdą w życie komisje rozjemcze, i zaznaczają, że wbrew tej rezolucji Rząd wydał rozporządzenie, którego mocą pracodawcy usuwają pracowników.

Pos. Dąbski: W tej samej sprawie zgłosiłem wniosek nagły i proszę, aby ten wniosek teraz odczytano.

Marszałek zarządza odczytanie tego wniosku, który opiewa: Wzywa się Rząd, aby za pośrednictwem komisarzy rządowych wstrzymał natychmiast rugowanie służby folwarcznej i aby winnych, brutalnych funkcjonariuszów policji pociągnął do surowej odpowiedzialności.

Nagłośno przyjęto.

Na interpelację powyższą odpowiedział p. Minister Pracy i Opieki Społecznej Iwanowski:



**P. Minister Pracy i Opieki Społecznej Iwanowski.**

Interpelacja zarzucza Rządowi, iż wbrew postanowieniu sejmowemu wydał on rozporządzenie; mocą którego służba folwarczna, która miała wyznaczyć miejsca przed 15 października 1918 r., nie korzystając z dobrodziejstwa zawieszenia prawa eksmisji, uchwalonego przez Sejm bezpośrednio po przyjęciu ustawy o sądach rozjemczych. Zadaje się, że interpelacja ta polega na nieporozumieniu. Ministerstwo Pracy, mogąc to twierdzić z całą pewnością, żadnego rozporządzenia w tym sensie nie wydawało; o ile mi wiadomo, nie uczyniono tego również i żadne inne Ministerstwo. Być może jednak, że jakieś władze powiatowe mogły wydać takie lokalne wyjaśnienie, co byłoby dość trudne do sprawdzenia, wobec braku bliższych danych co do miejscowości, w której inkryminowane rozporządzenie było stosowane.

Pomijając sprawę istnienia takiego rozporządzenia, przypuszczam, iż powód do tego rodzaju pogłoszek mógł dać jeden z końcowych ustępów zbiorowej umowy lubelskiej z dnia 5 kwietnia r. b., pierwszej umowy, zawartej przed Komisją Rozjemczą, stworzoną na zasadzie nowego prawa. Ustępek ten, przyjęty jednogłośnie przez przedstawicieli obydwu zainteresowanych stron, stwierdzał, iż pracownicy rolni, którzy mieli wymówione miejsca przed 15 października, winni opuścić mieszkanie, by je uwolnić dla nowonajętej służby. Zasada ta była przyjęta przez Komisję Rozjemczą, wychodząc z założenia, że w październiku 1918 r. nasze stosunki różnie cieszyły się z zupełnie normalnych warunków gospodarczych, niezakłóconych przez żadne niepokojące natury społecznej, a więc wszelkie zmiany wśród służby folwarcznej nie były wywołane przez jakiś antagonizm klasowy, lecz stanowiły normalne zjawisko gospodarstwa wiejskiego.

Komisja Rozjemcza rozumiała, iż intencją Sejmu była obrona służby folwarcznej w jej dążeniu do poprawy bytu, jako klasy ekonomicznie słabszej, i że właśnie ten czynnik społeczny wskazał posłom uchwałę o zawieszeniu eksmisji.

Brak tego czynnika w wymówieniach z przed 15 października upoważniał Komisję, zgodnie z intencją prawodawcy, do wyłączenia tych wypadków z pod omawianej uchwały.

Uchwały Komisji Rozjemczej lubelskiej, jako wyczerpujące i pierwsze, które się zjawiały po uchwaleniu nowego prawa, były rozesłane inspekcji rolnej, jako materiał do prowadzenia analogicznych spraw, zyskały szeroki rozgłos wśród sfer zainteresowanych i stały się pierwowzorem dla całego szeregu analogicznych umów zbiorowych, zawartych czy to przed Komisjami Rozjemczymi, czy też przed Inspektorami rolnymi, łatwo więc stać się mogło, iż zostały one gdzieś przyjęte za rozporządzenie rządowe i jako takie interpretowane.

Przypuszczam, iż w tem nieporozumieniu znajduje się powód do dzisiejszej interpelacji.

Na wniosek posła Dąbskiego otwarto dyskusję nad tą sprawą.

W dyskusji głos zabierali: pos. Woźnicki, Dąbski, Staniszkis, Kurczak, ks. Starkiewicz, Szczerkowski i Kotas.

Po wyczerpaniu dyskusji Izba postanowiła przystąpić do merytorycznej rozprawy nad wnioskiem posła Dąbskiego.

Pos. Zygmunt Seyda postawił do wniosku Dąbskiego uzupełnienie: Uchwała ta nie odnosi się do eksmisji na podstawie wyroków sądowych.

Po przemówieniach pos. Drieszera i Stanisłusa odbyło się nad poprawką Seydy głosowanie przez wchodzenie osobnymi drzwiami. Za poprawką oświadczyło się 111 głosów, przeciw 80.

Potem wniosek Dąbskiego przyjęto w zwyczajnym głosowaniu. Ponadto przyjęto następującą rezolucję ks. Starkiewicza:

Wzywa się Rząd, żeby otoczył opieką rodziny pracowników wydalonych, w terminie majowym, którzy dotychczas pracy i domu znaleźć nie mogli.

Na tem wicemarszałek pos. Osiecki zamknął posiedzenie, naczynając następne na czwartek, godz. 4-ta popołudniu.

**Kronika polityczno-społeczna.**

Z Wilna. Delegacja Ministerstwa Poczty i Telegrafów w osobie pp. S. Macięgi (inspektora) i L. Wojciechowskiego (sekr. Min.), po przeprowadzeniu rokowań z władzami wojskowymi i cywilnymi w Wilnie, jakoteż wybraniu personelu z liczby b. pracowników poczty tamtejszej, otworzyła urząd pocztowy w Wilnie dnia 10 maja r. b. Urząd na razie przyjmuje i wydaje listy, gazety zwykle i polecione. Po wprowadzeniu biegu pocągów bezpośrednio będzie załatwiał wszystkie rodzaje przesyłek pocztowych. Wysłano do Wilna instrukcję o sprzedaży Pożyczki Państwowej z poleceniem nalychniamistowego wprowadzenia.

Otwarcie urzędu poprzedziła msza w starożytnym kościele św. Jana, następnie odbyło się poświęcenie lokalu poczty w starym gmachu pocztowym, dawniej kardynałki. Na poświęceniu byli obecni przedstawiciele wojskowości, Komisarzatu Generalnego i miejskiego, jako też Burmistrz miasta, który dziękował delegatowi za tak szybkie połączenie Wilna ze światem drogą komunikacji pocztowej. Ludność miasta jest ogromnie wdzięczna władzom polskim, gdyż są tam

rodziny, które od 5 lat były oderwane od krewnych, a obecnie mają możność skomunikowania się nawet z zagranicą, wskutek czego ruch pocztowy jest b. znaczny. Najtrudniej jednak jest z doborem personelu, gdyż większość dawnych urzędników Rosjan absolutnie nie zna języka polskiego.

Most Poniałowski. Ministerstwo Robót Publicznych zaproponowało magistratowi podjęcie odbudowy mostu ks. Poniałowskiego. W tym celu M-stwo wyraża zgodę na udzielenie miastu zaliczki na rozpoczęcie robót.

Magistrat polecił inspektorowi nadzoru nad mostami, inż. Plebińskiemu, opracować szczegółowy kosztorys gruntownej odbudowy mostu.

Ponieważ daje się odczuwać brak materiałów budowlanych, a zwłaszcza żelaza, projekt odbudowy mostu ma być rozłożony na cztery okresy roczne, aby w każdym z okresów można było wykonać pewne roboty przy obecnych materiałach, zanim uruchomiony będzie przemysł żelazny i inne. W okresie pierwszym, t. j. w r. b., zaprojektowano rozbiórke zdjętych z mostu konstrukcji żelaznych i doprowadzenie ich do stanu pierwotnego, do czego nie jest potrzebny materiał żelazny, ale znaczny zasęp robotników. W okresie drugim w roku przyszłym zaprojektowano odbudowę zniszczonych filarów granitowych i wogóle robót kamiennych i betonowych. W r. 1921, w okresie trzecim, kiedy spodziewać się należy uruchomienia przemysłu żelaznego, o ile do tego czasu nie da się otrzymać materiału konstrukcyjnego z innych źródeł, mają być wykonane i ustawione dźwigiary żelazne (przesła); w r. 1922 spodziewane jest zupełnie wykończenie mostu i oddanie go do użytku.

**TELEGRAMY.**

**Komunikat sztabu generalnego.**

Warszawa, 14-go maja. (P. A. T.). — Front galicyjski: Na odcinku ustrzyckim silne bandy ukraińskie usiłowały uszkodzić tor kolejowy między Kłocimkiem a Starzawą; zamiar ten udaremniły nasze placówki.

Pod Chyrowem i Nowem Miastem ożywiona działalność ukraińskich patroli wywiadowczych. Chyrow, miasto i dworzec, Posada Chyrowska i Posada Nowomiejska ostrzeżliwiane były kilkakrotnie w ciągu dnia przez artylerję nieprzyjacielską.

Front wołyński: Bez zmiany.

Zbięgnięto do nas atamanów! Oskitce towarzyszyli komendant Równego i kilku wyższych oficerów ukraińskich, którzy jako przeciwnicy bolszewizmu również zmuszeni byli do ucieczki.

Front litewsko-białoruski: Atak nieprzyjacielski na pozycje nasze pod Milejkowem (na wschód od Bogdanowa) odparto, pozostaw na całym froncie wzmocniona działalność wywiadowcza.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego,

Haller, pułkownik.

**Komunikat poznański.**

Poznań, 14-go maja. (P. A. T.). — Front północny: W okolicy Tarkowa nocą zwykły ogień artylerji niemieckiej i miotaczy min na nasze pozycje. Pod Jeżewem, Węglewem i Jabłonowem odparto patroli nieprzyjacielskie. Poza tem słaby ogień karabinowy na odcinku kujawskim.

Front zachodni: Pod Kamionką i Przybynią utarczki patroli. Pod Powlowicami i Rościszkiem silny ogień karabinów powojnych do naszych posterunków.

Front południowy: Na odcinku krotoszyńskim nocą działalność patroli niemieckich.

Na innych odcinkach spokój.

Wroczyński, generał podporucznik szef sztabu.

**LISTA OFIAR**

za czas od 1 — 10 marca.

- Adlektaut Mich., sierż. oddz. Abrah., c. r.; Andak Mich., 3 pp., l. r.; Antczak Edw., 2 pp., c. r.; Babicki Miecz., zag.; Bajger Stan., l. k. saper., r.; Banasiak Jan, l. B. Warsz. ods. l. w. r.; Bandyk Wład. 2 p. artyler., c. r.; Bania Mich., 3 p. strz. 2 kom., r.; Barański, plut. 4 pp., l. k., r.; Barański Franc., sekc. 39 pp. 6 k., r.; Barański Ludw., sekc. 10 pp. 9 k., r.; Barcikowski Wacł., st. zoin. l. b., warsz. 4 k., r.; Barnas Wojc., sekc., r.; Bartosik Jan, ob. ćwiczą., l. r.; Bas Piotr, plut. Rząd. Str. bezp., r.; Bąkker Mat. plut., c. r.; Bednarski Anf., plut. 24 pp. 2k., r.; Bialek Franc., sierż. 2 pp., c. r.; Białorzejski Maks., ulan, l. r.; Biegański Bol., 5 pp. l. k., r.; Biela Woj., 12 pp. 3 k., r.; Bielek Franc. 10 pp. 11 k., r.; Binasiiewicz Mar., l. b. sztr., r.; Binkowski Adam, kpt. kwat., r.; Blechort Art., ppor. P. P. 3, l. r.

**REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.**

- Teatr Wielki. Dziś „Gioconda”, jutro „Bal maskowy”, Teatr Rozmaitości. Dziś „Taniec przed zwierciadłem”, jutro „Krolewski jedynak”, Teatr Polski. Dziś przedstawienie zawieszono, jutro „Korjolan”, Teatr Mały. Dziś i jutro „Szczęście Frania”, Teatr Letni. Dziś i jutro „Kochanek z obłoków”, Teatr Nowości. Dziś „Generał huzarów”, jutro „Dookoła miłości”, Teatr Praski. Dziś i jutro „Moralność pani Dulskiej”, Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Mąż dwóch żon”, Teatr im. Staszewskiego. Dziś i jutro „Stare miasto”,

**Ogłoszenie.**

W dniu 2 listopada 1918 roku, u podejrzanych osób, które następnie zbiegły, zatrzymanym został w Lubartowie kof walał, maci giandej, lat około 6-ciu, woz na żelaznych osiach, parokony, z pomostami, oraz szleje i lejece koniane.

Wzywa się właściciela tych rzeczy, ażeby z odpowiednimi dokumentami, stwierdzającymi prawo własności, zgłosił się do Komisarzatu Ludowego w Lubartowie w terminie niesięgnięty od daty niniejszego ogłoszenia.

Po upływie oznaczonego terminu, rzeczy powyższe zostaną sprzedane w drodze publicznej licytacji w myśl obowiązujących przepisów.

Komisarz Rządowy:  
Karol Zalewski m. p.

**Zagubili paszporty:**

- Klajner Michel, Nalewki 32. 1935
- Wimber Mosiek, Nowoczysta 4. 1936
- Urmacher Pessa Ryfka, Sapierzyńska 10. 1938
- Fass Józef, Krzywe Kolo 5. 1939
- Frajdenrajch Moszek Aron, Nizka 71. 1960
- Markowicz Gedalja, Miła 46. 1961
- Faszynk Szajndla, Długa 12. 1962
- Janowcz Teofila, Zelazna 84. 1963
- Kuzma Stanisław, Browarna 10. 1964
- Trojanek Jan, Leszczyńska 8. 1965
- Wójcik Feliksa, Tamka 37. 1966
- Glikstajin Menachim, Krochmalna 19. 1967
- Kohn Ryfka, Krochmalna 19. 1968
- Feldfeber Mordka Dawid, Krochmalna 19. 1969
- Feldfeber Lejzer, Krochmalna 19. 1970
- Wojdecki Tomasz, Sienna 93 m. 5. 1971
- Goldszalk Jakób, Nalewki 17. 1972
- Miropolski Lejb, Muranowska 38/20. 1973
- Finkiel Benjamin, Stawki 34. 1974
- Figaszevska Marjanna, Nowo Sławińska 7. 1975
- Kosik Marjanna, Nowo Sławińska 7. 1976
- Benkowiec Antoni, Długa 28. 1996
- Warszawski Szajna, Nalewki 15. 1997
- Nejman Mendel, Pawia 65. 1998
- Kersztajn Chajja Tolca, Krochmalna 3. 1999
- Grosz Bronisław, Nowe Bródno, Palcstyńska 4. 9000
- Zelicki Szrael Icek, Łomżyńska 20. 2001
- Rotblat Moszek Szymon, Miła 25. 2003
- Zembrzewski Eugenjusz, Brukowa 24. 2004
- Wroniek Stanisław, Grodzienka 29. 2005
- Eichel Szlama, Miła 37. 2006
- Benisławska Marja, Czackiego 16 m. 20. 2008
- Dusznak Jan, Przemysłowa 21. 2009
- Dactek Grzegorz, Śniadeckich 22. 2010
- Zysia Ebuszyc Meszylem, Nalewki 49. 2011
- Rubln Ryfka, Radzyńska 27. 2012
- Głowacki Marjan, Kamienna 5. 2013
- Warman Abram Majer, Nowolipie 25. 2014
- Zajbl Perla, Sto Jerska 11 a. 2015
- Kohen Franciszek, Wileza 7. 2017
- Dybek Marja, Szliska 46 m. 2. 2018
- Handelman Szmul, Krochmalna 23. 2019
- Konopacka Helena, Nowolipie 7 m. 16. 2020
- Zonard Gips, Smocza 5 m. 7. 2021
- Zimman Wolf, Stawki 3/7. 2022
- Wainberg Mordka, Muranowska 33. 2023
- Stanogzyńska Zofia, Nowo Wolska 8 m. 22. 2024
- Cukier Reichle, Krochmalna 3. 2025
- Sobociński Andrzej, Kamionkowska 30. 2026
- Pisiernek Chaim, Pawia 20. 2027
- Mokobocha Chłana, Smocza 11. 2030
- Zalwiski Jan, Pańska 106. 1992
- Geber Jakób, Pawia 28. 1993
- Miński Joel, Kawczyńska 29. 1994
- Gurfinkel Zysman, Chłodna 38. 1995
- Sadowski Józef, Pokorna 3. 1997
- Wileńska Genia, Nowolipki 54. 1998
- Libman Brocha, Nowolipki 54. 1999
- Jakubowicz Hinda, Pawia 63. 1996
- Pietrzak Marjanna, Konopacka 12. 1987
- Tomaszewska Otylia, Wola, Augustowska 5. 1988
- Tomaszewski Teofil, Wola, Augustowska 5. 1989
- Bulla Zofia, Freta 47. 1896
- Eisnand Jan Karol, Ogrodowa 28. 1897
- Berkowicz Dawid, Długa 36. 1898
- Brzozowska Józefa, Karmielicka 26. 1899
- Adamczyk Michal, Krak-Przedm. 107. 1902
- Salfyn Curtla, Ostrowska 9. 1904
- Maciej Leszek, Ziota 75. 1905
- Szlanowicz Szejwa, Muranowska 4. 1906
- Lesselbaum Szlama, Rykowska 3, m. 3. 1907
- Marij Tarnowska, Pańska 111. 1908
- Müllerrad Chit, Dobra 22. 1909
- Mahisowski Julian, Nowolipki 78. 1910
- Apelblat Fajga Gitla, Sapiezynska 19 m. 15. 1911
- Szperer Abram, Krochmalna 3. 1912
- Sztern Moszek, Pańska 46. 1913
- Farberman Chłana Fajga, Pawia 37a. 1914
- Szoast Józefa, Wilejska 3. 1915
- Młynak Fajga, Ogrodowa 35. 1916
- Wilder Regina, Franciszkańska 14. 1917
- Frydnacher Sura, Pawia 58. 1919
- Joppe Józefa, Al. Jerozolimskie 51. 1920
- Sulejowski Andrzej, Rybaki 17. 1921
- Abramczuk Karol, Leszno 100. 1922
- Kozarzewski Tadeusz, Marjuszczak 13. 1923
- Szanjocka Marjanna, Wolska 52. 1924
- Staros Franciszek, Przemysłowa 13. 1925
- Kohn Ryfka, Praga, Śliwicka 14. 1926
- Sterlig Aron, Grzechowska 76. 1927
- Sorgacz Jakób, Krochmalna 83 m. 6. 1928
- Kornblum Izrael Hersz, Miawska 3. 1929
- Gleiberman Dazza, Nowolipki 19. 1930
- Kwiełkowska Marjanna, Obożna 10 m. 8. 1931
- Kuznicka Nechuma Genia, Pawia 71. 1932
- Najman Estera, Muranowska 38 m. 71. 1933
- Najman Jude Ruchla, Muranowska 38 m. 71. 1934
- Eduktiewicz Janina, Koszykowa 37 m. 5. 1935
- Karykowska Antonina, ul. Konopnickiej 16. 1936
- Janeczek Konstancja, Chłodna 2. 1937
- Zydzyski Aleksander, Praga, Łacha Wiślana. 1938
- Marek Teresa, Sosnowa 3. 1939
- Perłowski Konstanty, Leszczyńska 9. 1940
- Szkopówcz Feliks, Wileńska 41. 1942
- Słowik Łaja, Gesia 21. 1943
- Cwilił Józef, Radzyńska 40. 1944
- Piasński Kacper, Szkolna 10. 1945
- Piasńska Wiktoria, Szkolna 10. 1946
- Milberg Zelik, Krochmalna 21 m. 31. 1947
- Frejlich Chajja Ruchla, Wolska 21. 1948
- Atlas Jozek, Łomżyńska 20. 1950

Rosenstein Jankel, Sprzeczna 6.	1951
Babic Lajb, Tlomacka 7.	1952
Marrinkowska Dominika, Rakowiecka 27 m. 18.	1953
Seweryn Józef, Nowe Miasto 4.	1954
Feliks Rajski, Zaicze 8.	(1955)
Bruszcwska Stefania, Mokotów, Rakowiecka 25.	1815
Daczowska Kazimiera, Wolska 25.	1816
Zawadzka Julia, Okopowa 61 m. 3.	1817
Chaja Zisel Rybowska, Krochmalna 23.	(1818)
Warszauer Chana, Słizka 34 m. 32.	(1819)
Warszauer Szejwa, Słizka 34 m. 32.	(1819)
Rochma, Frajda, Cynche i Cywia Rybowskie, Krochmalna 23.	(1820)
Peisach Szop, Muranowska 12.	(1821)
Zielinski Jan, Wolska 98.	(1822)
Szewek Apolonja, Wolności 10.	(1824)
Knop Laja, Krochmalna 5.	(1825)
Zasza Abram, Dzielna 9.	(1830)
Chmielewski Piotr, Okopowa 9.	(1832)
Frajda Elk, Krochmalna 23 m. 95.	(1830)
Szaryszychter Laja, Krochmalna 11.	(1831)
Miszkievicz Wincenty, Solce, Czerniakowska 49 m. 100.	(1832)
Szejner Zyskind, Pańska 40 m. 20.	(1833)
Katz Jakób, Marszałkowska 143.	(1834)
Wasiljewa Teodozja, Żytnia 16.	(1835)
Wejnkrot Moszek, Praga, Brzeska 11.	(1836)
Wiktorja Wicho, Marszałkowska 21 m. 7.	(1837)
Natalja Izabela Dawerte, Koszykowa 69.	(1840)
Szymanski Jan, Wiosenna 6.	(1842)
Blackiewicz Stanislaw, Mokotowska 57 m. 36.	(1843)
Wasiljew Stanislaw, Żytnia 16.	(1844)
Szaszewski Gerson Meni, Nowo Karmelicka 1 a.	(1844)
Ojciec Stanislaw, Kopitska 12.	(1845)
Izrael Wolf, Mendelson; Leszno 110.	(1846)
Meta Leneman, Zelazna 80.	(1849)
Szloma Leneman, Zelazna 80.	(1850)
Mirszenbaum Abuš Szlama, Dzika 35.	(1851)
Pelsucka Kazimiera Ludomira, Wspólna 65 m. 3.	(1852)
Pelsucka Zofja Aleksandra, Wspólna 65 m. 2.	(1853)
Awadusz Rosenblum, Dzika 40.	(1854)
Marja Podęworna, Krucza 21.	(1855)
Pragman Chaja, Radzyminska 25.	(1856)
Sprincza Cytynblum, Gesia 17 m. 20.	(1858)
Frankiel Hudo, Nowolipki 23.	(1859)
Marja Kraszewska, Sosnowa 9.	(1860)
Jankel Herz Landau, Gesia 10.	(1861)
Ryfka Gitler, Franciszkańska 20.	(1862)
Josek Herz Miński, Twarda 10.	(1863)
Prywes Ruchla, Słizka 24.	(1865)
Frachtenberg Frejda, Dzielna 36.	(1866)
Meler Abram Lezer, Skórzana 6.	(1867)
Murawic Golda Pajka, Pawia 49.	1868
Dziękowska Helena, Spokojna 3.	1869
Franciszek Dombek, Mokotów, Puławska 23 m. 30.	1870
Wincenta Konarzewska, Hipoteczna 5 m. 17.	1871
Kazimiera Gollimontówna, Hipoteczna 5 m. 17.	1872
Wojciech Drzewiak, Czerniakowska 93.	1873
Berek Racimora, Pańska 111.	1874
Dubinbaum Odok, Mylna 7.	1875
Dubinbaum Estera, Mylna 7.	1876
Klartag Froim, Wolińska 12.	1877
Sitek Henryk, Czerniakowska 206.	1878
Rodler Edward, Sienna 61.	1880
Zgubiono portmoneczkę z 25 markami i paszport na Josek Akierman, Krochmalna 19.	1888
Zgubiono paszport i dowód osobisty kolejowy na Walter Pardej, Pręzińskiego 42 m. 4.	1889
Hibel Jakób Moszek, Targowa 14.	1890
Bronisława Janiszewska, Kolejowa 1.	1798
Maria Krajewska, Kolejowa 1.	1799

Stefan Gnat, Mirowska 4.	1800
Andrzej Biechocki, Krosno — Cegielnia, pow. Błona, gm. Helenów.	1801
Eisenman Bronia, Leszno 8.	1802
Teofila Skorupska, Targówek, Główna 53.	1803
Aron Eizenberg, Podwale 22.	1804
Lukasik Marianna, Zakroczymska 15.	1805
Lukasik Zofja, Zakroczymska 15.	1807
Lew Zaspicki, Leszno 78.	1807
Wiktorja Domaniska, Sowiń 3.	1808
Teofila Jaskółska, Wolska 12.	1809
Jospa Bajla Świerżczyk, Miła 51.	1811
Jakóbczyk Łukasz, Sienna 84.	1820
Bruszcwska Stefania, Mokotów, Rakowiecka 25.	1813
Zgubiono patent IV kategorii 1919 roku na drobna sprzedaż mięsa, na imię Stanisława Kawleckiego, ul. Piękna Nr. 52	1957
Zgubiono dowód tymczasowy na imię Dawida Herszchora — Pawia 38, wydany przez Okręg V.	1990
Zgubiono koncesję na papierosy, wydana przez okupantów dla Związku Irzyżerów, Bracka 17.	1901
Skradzono patent za Nr. 1545 na imię Wincentego Jarosza, Tamka 37.	1903
Zgubiono patent na sklep spożywczy i paszport na imię Fragmana Eajwla, Radzyminska 25.	1857
Michał Kasprzycki, urzędnik wydziału technicznego 5-tej armji rosyjskiej złożył w państwowych kasach oszczędności oraz w innych instytucjach swoje oszczędności, Zmarł i pochowany został w r. 1918 w Pollawie.	
Pozostawił brań Ludwika i żonę bezdzietną Zofję Kasprzycką. Zastrzeżę się niniejszem, że tylko prawni spadkobiercy mogą odebrać spadek po zmarłym.	
Ludwik Kasprzycki, Skierniewice, Biuro Dystansu (VII) Drogowego, Dr. Z. W. W.	(1713)

Zgubiono kwit składowy Nr. 8619, na okaziciela, wydany przez firmę „Syrena” P. Wilczyński, za złożone rzeczy na przechowanie. 2016

Skradzono dnia 6-go maja, na Dworcu Wiedeńskim, 17 kwitów na imię Ericha, podpisane przez Wiśniewskiego, zarządcę majątku Sobota, patent na sklep z papierosami, 1 na sklep kolonialny, oraz gotówkę.

Proszę o odniesienie do p. W. Szattenszajna, Jasna 8, z zatrzymaniem gotówki. 1991

## ZARZĄD Tow. akcyjnego fabryki dachówek „MIŁOSNA”

ma zaszczyt zawiadomić pp. akcjonariuszów, że zwykłe ogólnie zebranie odbędzie się dnia 31 maja 1919 r., o godzinie 5-tej po południu, w Warszawie, przy ulicy, Nowocenterskiej Nr. 10.

### PORZĄDEK ZEBRANIA:

- 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania za rok 1918 i sprawozdanie Komisji rewizyjnej;
  - 2) rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu na rok 1919;
  - 3) wnioski zarządu i akcjonariuszów;
  - 4) wybory.
- W razie nieprzybycia odpowiedniej liczby akcjonariuszów, zebranie odbędzie się w drugim terminie dnia 14 czerwca 1919 r., o godzinie 5-tej po południu, w tymże lokalu i będzie prawomocne, bez względu na liczbę obecnych. 1977

## ZARZĄD CENTRALNEGO TOWARZYSTWA RZEŹNICZEGO

Nowy-Świat 9,

zawiadamia, że w dniu 22 Maja 1919 r. o godzinie 4-tej po południu w sali Związku Rzemieślników Chrześcijan, Miodowa 12, odbędzie się nadzwyczajne zgromadzenie walne członków Towarzystwa, Porządek dzienny:

1. Zagajenie zgromadzenia, wybór przewodniczącego, asesorów i sekretarza.
2. Odczytanie protokołu poprzedniego zgromadzenia walnego.
3. Odczytanie bilansu za I-szy kwartał roku 1919.
4. Wnioski Zarządu i Rady.
5. Wnioski Członków.

2051

## Centralne Towarzystwo Rzeźnicze

Nowy-Świat 9,

zawiadamia swych członków, że wypłatę dywidendy za rok 1918, zgodnie z uchwałą Zgromadzeń walnych z dn. 2 i 6 Marca, uskutecznić będzie w godz. 4 do 7 pp. codziennie, począwszy od dn. 15 Maja r. b.

ZARZĄD.

# Fabryka STEPLI i PIECZĘCI „Union”

WARSZAWA, Nowy-Świat № 55

Wykonywa obstalunki szybko i dokładnie.

Zamówienia pozamiejscowe wysyła się pocztą po otrzymaniu należności lub za zaliczeniem








Ministerstwo Skarbu  
**KASA POWIATOWA**  
w Siedlcach

d. \_\_\_\_\_ 19 r.

№ \_\_\_\_\_

Siedlce  
№ 73 Mk. 15.00

Od Inspektoratu Skarbowego  
powiatu Siedleckiego  
№ 79 Mk. 9.00

Kasa powiatowa  
w Siedlcach  
**OTRZYMANO**

d. \_\_\_\_\_ 19 r.

Zał. \_\_\_\_\_

№ 74 Mk. 15.00

**WYPŁACONO**

dn. \_\_\_\_\_ 19 r.

Rasjer  
№ 75 Mk. 10.00

**PRZYJĘTO**

dn. \_\_\_\_\_ 19 r.

Rasjer  
№ 76 Mk. 10.00



Detownik gumowy „LILIPUT”  
detuje wszystkie daty i  
miesiące, w ciągu 5 lat  
**25 LUT. 1919**  
№ 84 Mk. 25.00

Fudełka z niewyższych, tuszem  
„DURABEL”  
2004x8cm. 100 kłom. 101 kłom.  
Mk. 5.00 Mk. 8.00 Mk. 7.00

**PILNE POLECONY**

**KOPJA**  
Zapłacono

**TAJNE**  
Wójt gminy  
Sekretarz  
**Protokół**  
**GHINA ULAN**

№ 9 po Mk. 5.00

**SPRAWA URZĘDOWA**  
Wolne od opłaty pocztowej

№ 102 Mk. 8.00

Siedlce, dn. \_\_\_\_\_ 19 r.

Otrzymało d. \_\_\_\_\_ 19 r.

Zapłacono d. \_\_\_\_\_ 19 r.

№ 101 po Mk. 7.00

Komisarz Reządu Polskiego  
na powiat Rawski  
№ 95 Mk. 8.00

Przy zamówieniu należy wskazać numer stempla i pożądaną tekst.

Zgubiono książkę rzemieślniczą na imię Ambrulwi-  
cza Adama, Nowe Miasto 3. 2007

Wydany dublikat orzeczenia przez Warszawską Po-  
wiatową Komisję Rejestracji Strac. Wojennych Sabinie  
Staszkiewicz na Nr. 3366 na sumę Rb. 698, został zgubio-  
ny i takowy unieważnia się. 2002

Zgubiono lub skradziono pieczętkę Stowarzyszenia  
"Bandera Polska" (ręka rycerza z mieczem), Natolińska 5,  
m. 9. 1995

**A. PRZYBYLSKI**

BIURO TECHNICZNE

tel. 55-15.

Firma egzystuje od r. 1900.

**BUDOWA**

**Dróg Lądowych i Wodnych**

Kolejki dojazdowe i gospodarcze dla przemysłu i rolnictwa.  
Drogi bite. Bruki miejskie. Regulacje rzek. Waly ochronne.  
Warszawa, Marszałkowska 22. 1978



Za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu w 2-iem półroczu r. b. będzie rozegrana

# 6-ta Loteria Klasyczna R. G. O.

**70000** losów, **35000** wygranych i **17** premji na sumę **11** Miljonów **592** tysięcy Mk.

Ciągnięcie I klasy 14 i 16 Sierpnia 1919 r.

2032

## Bilans Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

**AKTYWA.**

**dnia 30 Kwietnia 1919 r.**

**PASYWA.**

	WARSZAWA	ODDZIAŁY	RAZEM		WARSZAWA	ODDZIAŁY	RAZEM
Banknoty polskie:				Banknoty polskie:			
1) w P. K. K. P.	356,230,314.50	55,025,825.—	411,256,139.50	" drukowane w Berlinie	1,295,055,000.—		1,295,055,000.—
2) w bankach w depozycie	20,350,000.—	745,188.—	21,095,188.—	" drukowane w Warszawie	483,300,000.—		483,300,000.—
Bilon żelazny	4,368,356.93	386,174.98	4,754,531.91	Fundusz rezerwowy	7,520,000.—		7,520,000.—
Złoto i srebro dla B-ku Polskiego				Rezerwa kosztów emisji	2,614,745.40		2,614,745.40
1) złoto	*) 3,698,356.22	3,381.01	3,701,737.23	Rezerwa należności wątpliwych	5,000,000.—		5,000,000.—
2) srebro i bilon	*) 4,370,709.35	16,035.27	4,386,744.62	Rezerwa bilonu żelaznego	3,863,642.70		3,863,642.70
Pieniądze obce	26,143,298.01	23,438,785.57	49,582,081.58	Rachunki bieżące	234,351,071.66	47,761,425.96	282,112,497.62
Dewizy	304,572.05		304,572.05	Różne pozostałości	1,111,064.32		1,111,064.32
Banki:				Banki	154,810.42		154,810.42
1) banki niemieckie	786,215,734.62	500,000.—	786,715,734.62	Oddziały	14,835,148.08	81,231,093.10	96,066,241.18
2) inne banki	9,419,891.73		9,419,891.73	Procenty	3,442,979.55	531,721.09	3,974,700.44
Komisja Odszkodowań	24,513,716.62		24,513,716.62	Prowizja	367,667.82	58,728.58	426,396.40
Wydział żeglugi niemieckiej	8,461,773.—		8,461,773.—	Inkaso Loro	1,271,826.76	921,817.97	2,193,644.73
Rachunki w likwidacji	1,073,443.39		1,073,443.39	Przekazy na Kasę	703,553.61	624,483.31	1,328,036.92
Pożyczki:				Pobrane podatki	13,450.74	3,771.77	17,222.51
1) Skarbowi Państwa	575,000,000.—		575,000,000.—	Rachunki przejściowe	4,380,359.19	1,687,890.21	6,068,249.40
2) miastom	120,954,441.58	30,039,044.96	151,043,486.54				
3) urzędowi zbożowemu	11,863,111.22		11,863,111.22				
4) cukrowniom	215,482.37		215,482.37				
5) różnym zakład. przem.	13,050,076.78		13,050,076.78				
6) różne rachunki towarowe	2,049,733.80	271,242.—	2,320,975.80				
7) otwarty kredyt zabezp. papier.	7,014,370.46	1,121,978.64	8,136,349.10				
8) pożycz. term. na zastaw pap.	1,282,690.—	2,746,075.—	4,028,765.—				
9) pożycz. term. na zast. rubli i pien. obc.	250,678.50	1,959,822.38	2,210,500.88				
Weksle zdyskontowane	2,546,062.—		2,546,062.—				
Papiery własne	258,939.27	16,559.80	275,499.07				
Oddziały	75,241,191.57	14,516,132.40	89,757,323.97				
Weksle inkasowe	146,199.30	167,607.90	313,807.20				
Koszty handlowe	1,599,108.73	846,203.08	2,355,311.81				
Inkaso Nostro	1,384,084.61	767,660.09	2,151,744.70				
Rachunki przejściowe	248,985.44	205,217.91	452,203.35				
	<b>2,058,165,320.05</b>	<b>132,820,931.99</b>	<b>2,190,986,252.04</b>		<b>2,058,165,320.05</b>	<b>132,820,931.99</b>	<b>2,190,986,252.04</b>
Na poczet pożyczek przejętych dn. 11 listopada 1918 r. wpłynęło do dnia 30 kwietnia 1919 r.		Mk.	52,948,288.16	Banknoty polskie przyjęte przez Kasę	Mk.	1,778,335,000.—	
*) Niezależnie od wykazanego w bilansie złota dla Banku Polskiego w kwocie		Mk.	3,698,356.22	W skarbcach i kasach znajduje się	Mk.	432,351,327.50	
" " " " srebro			4,370,709.35	Pozostaje w obiegu	Mk.	1,345,983,672.50	
" " " " srebro			9,860,926.—				
W Centrali znajduje się jeszcze nieprzeliczonego złota, pług. odnośnych deklaracji, na sumę			750,005.—	Za Naczelnego dyrektora:			
" " " " srebro				<b>Józef Zarzycki.</b>			
Razem Mk.	<b>4,448,361.22</b>		<b>14,231,035.35</b>	Główny księgowy:			
				<b>Michał Gawroński.</b>			

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń

**„PRZEZORNOSC“**

w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że poli a Nr. 11329, wydana 20 marca 1904 roku na imię Marjana Georga Majewskiego na rb. 1.000 — zaginęła. Nie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia będzie nieważna. Zostanie wydany dublikat.

**Państwowy Urząd Zakupu  
Artykułów Pierwszej Potrzeby**

przy

**MINISTERSTWIE APROWIZACJI**

zawiadamia, iż wszelkie legitymacje, wydawane państwowym dostawcom na bydło, trzodę, mięso i tłuszcze, w okresie czasu od 1 grudnia 1918 r. do 22 kwietnia 1919 r. przez wydział mięsny Ministerstwa Aproprowizacji oraz przez Państwowy Urząd Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby, tracą moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. 1722

**RADA NADZORCZA TOWARZYSTWA AKCYJNEGO****Polska Centrala Handlowa**

podaje do wiadomości pp. Akcjonariuszów Towarzystwa, że w dniu 3 czerwca 1919 r., o godzinie 11 rano w lokalu Klubu Radomskiego przy ul. Lubelskiej Nr. 41 w Radomiu, odbędzie się

**Ogólne Zebranie Akcjonariuszów**

Porządek dzienny obejmuje:

1. Sprawozdanie rachunkowe, bilans oraz rachunek zysków i strat za czas od 1.1.1919 do 31.12.1919r.
2. Odczytanie protokołu Komisji Rewizyjnej.
3. Zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat oraz pokwitowanie Zarządu z działalności w tym okresie.
4. Zatwierdzenie projektu podziału zysków.
5. Zatwierdzenie budżetu na 1919 rok.
6. Plan działalności na najbliższą przyszłość.
7. Wybory Rady Nadzorczej stosownie do art. 12-go statutu.
8. Wybory Komisji Rewizyjnej stosownie do art. 32-go statutu.
9. Wnioski członków.

Uwagi. 1. W zebraniu powyższym biorą udział akcjonariusze, którzy przedstawią kwity tymczasowe na opłacone akcje.  
2. Delegaci upoważnieni do reprezentowania poszczególnych Instytucji, będących akcjonariuszami Towarzystwa i czyniących zadość warunkom, wymienionych w uwadze 1, winni przedstawić na Zebraniu piśmienne pełnomocnictwa Zarządów odnośnych instytucji. 1949

„Górka“ Towarzystwo akcyjne fabryki cementu w Sierszy!

**OBWIESZCZENIE.**

Na zasadzie §§ 27 i 28 statutu Towarzystwa zwołuje niniejszem Rada zawiadowcza „GÓRKI“ Towarzystwa Akcyjnego Fabryki cementu w Sierszy

# VII Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Towarzystwa

na dzień **31 maja 1919 r.** na godzinę 10.30 przed południem w sali posiedzeń Filji Banku Przemysłowego w Krakowie, Rynek 1, 31.

**Przedmiotem obrad będą:**

1. Przedłożenie sprawozdania i bilansu za rok 1918.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej.
3. Zatwierdzenie zamknięć rachunkowych za rok 1918.
4. Uchwała o rozdziale czystego zysku.
5. Wybór trzech, członków Rady zawiadowczej.
6. Wybór trzech członków i jednego zastępcy Komisji rewizyjnej na rok 1919.
7. Oznaczenie wysokości honorarium dla rewizorów (§ 39 statutu).

Kraków, w maju 1919.

**Rada Zawiadowcza.**

Posiadanie 25 akcji uprawnia do oddania jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu. Aby mógł swoje prawo głosowania wykonać, musi każdy akcjonariusz złożyć najpóźniej na 8 dni przed Walnym Zgromadzeniem wymaganą ilość akcji wraz z zapłaconymi jeszcze kuponami w Kasie Towarzystwa lub w Banku Przemysłowym dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie, względnie w filji tegoż w Krakowie lub w Drohobyczu.

Akcjonariusze otrzymują na złożone akcje pisemne potwierdzenie, które służyć ma zarazem jako legitymacja, upoważniająca do wstępu na Walne Zgromadzenie.

Potwierdzenie to opiewa na nazwisko i ma wyrażać ilość głosów przysługujących odnośnemu akcjonariuszowi.

Legitymacja służyć może wyłącznie osobie w niej wymienionej, lub też jej pełnomocnikowi należycie wykazać się mogącemu.

Na każdym Walnym Zgromadzeniu musi być wyłożony spis akcjonariuszy, lub zastępców tychże, z wymienieniem ich nazwiska i miejsca zamieszkania, tudzież z podaniem ilości akcji przez każdego reprezentowanych i ilości głosów, która każdemu przysługuje; każdemu na Walnym Zgromadzeniu obecnemu akcjonariuszowi lub zastępcy wolno ten spis przejrzeć.

Wykaz złożonych akcji i akcjonariuszy, mających prawo do głosowania, ma być wyłożonym na Walnym Zgromadzeniu i do jego protokołu dołączonym. Najpóźniej z chwilą zamknięcia listy akcjonariuszy, którzy złożyli akcje w celu uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu, należy każdemu akcjonariuszowi dozwolnić na jego żądanie przejrzeć tę listę w Biurach Towarzystwa. Na żądanie należy też każdemu akcjonariuszowi wydać w Biurach Towarzystwa najpóźniej na trzy dni przed Walnym Zgromadzeniem odpis wniosków przygotowanych na Walne Zgromadzenie. Prócz tego należy każdemu uprawnionemu do głosowania akcjonariuszowi zezwolić w tym samym czasokresie w lokalu Towarzystwa na przegląd przedłożeń i dokumentów przygotowanych dla Walnego Zgromadzenia.

Każdy akcjonariusz może głosować na Walnym Zgromadzeniu bądź osobiście, bądź przez pełnomocnika, bez względu na to, czy ten pełnomocnik jest akcjonariuszem, czy też nie.

Małoletni i osoby prawnicze głosują przez swoich zastępców ustawowych, względnie statutowych, bez osobnego pełnomocnika.

Kobiety mogą wykonywać prawo głosowania osobiście lub przez swoich małżonków, jako ustawowych zarządców majątku bez osobnego pełnomocnictwa, albo wreszcie przez innych pełnomocników.

1980